

**Colegiul Disciplinar de pe lângă Consiliul
Superior al Magistraturii**

H O T Ă R Ă R E

25 februarie 2022
nr. 6/3

mun. Chișinău

Completul de Examinare a Contestațiilor nr. 2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componență:

Președinte
Membrii

Igor Mânăscuță
Iurie Cotruță
Angela Otean

examinând contestația cet. Răzeșu Nicolae și a avocatului Brînză Victor împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 1248s-1777p/m din 07 decembrie 2021, emise pe marginea sesizărilor depuse la 21 octombrie 2021 și 27 octombrie 2021 asupra acțiunilor judecătorului Lavric Larisa de la Judecătoria Chișinău (sediul Centru),

C O N S T A T Ă :

Argumentele sesizării

La 21.10.2021 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea cet. Răzeșu Nicolae și avocatului Brînză Victor fără dată și înregistrată sub nr. 1777 p/m, privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Lavric Larisa.

La 25.10.2021, prin dispoziția inspectorului-judecător superior, Ioana Chironeț nr.1248 s – 1777 p/m, sesizarea a fost repartizată spre examinare inspectorului-judecător Vladimir Brașoveanu.

La 27.10.2021 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea cet. Răzeșu Nicolae și avocatului Brînză Victor, remisă după competență de către Aparatul Președintelui RM nr. 11-4-5213 din 25.10.2021 și înregistrată sub nr. 1825 p/m, privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Ciubotaru Lorina.

La 29.10.2021, prin dispoziția inspectorului-judecător superior, Ioana Chironeț nr. 1286s-1825 p/m, sesizarea a fost repartizată spre examinare inspectorului-judecător Vladimir Brașoveanu.

În conformitate cu art. 19 alin. (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, prin încheierea inspectorului-judecător din 17.11.2021, s-a dispus conexarea într-o singură procedură a sesizărilor parvenite de la cet. Răzeșu Nicolae și avocatul Brînză Victor, privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Lavric Larisa, înregistrate nr.1248 s – 1777 p/m; nr. 1286s-1825 p/m cu atribuirea procedurii a numărul unic, nr.1248 s – 1777 p/m.

Prin încheierea inspectorului –judecător principal din 22.11.2021, s-a prelungit termenul de verificare a sesizării cu 15 zile, până la data de 07.12.2021. La data de 07 decembrie 2021, inspectorul-judecător al Inspecției Judiciare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Vladimir Brașoveanu, examinând sesizările cet. Răzeșu Nicolae și a avocatului Brînză Victor împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 1248s-1777p/m din 07 decembrie 2021, emise pe marginea sesizărilor depuse la 21 octombrie 2021 și 27 octombrie 2021 asupra acțiunilor judecătorului Lavric Larisa de la Judecătoria Chișinău (sediul Centru), a emis decizia de respingere a acestora ca neîntemeiate.

Poziția Inspecției Judiciare

Potrivit prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, verificarea sesizării reprezintă etapa, în cadrul căreia se stabilesc faptele imputate judecătorului și consecințele acestora, circumstanțele, în care au fost comise, precum și orice alte date concludente, din care să se poată stabili existența sau inexistența elementelor abaterii disciplinare. Dacă nu se întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare sau faptele invocate în sesizare nu se confirmă prin probele administrate în procesul verificării prealabile, inspectorul-judecător, căruia i-a fost repartizată sesizarea, acționând conform alin. (1¹) art. 23 din aceeași lege, respinge prin decizie motivată sesizarea, ca neîntemeiată.

Examinând temeiurile expuse în sesizare pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Lavric Larisa, prin prisma normelor legale aplicabile, inspectorul –judecător Brașoveanu a considerat necesar de a respinge sesizarea ca neîntemeiată, invocând următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 23 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, verificarea sesizării reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc faptele imputate judecătorului și consecințele acestora, circumstanțele în care au fost comise, precum și orice alte date concludente din care să se poată stabili existența sau inexistența elementelor abaterii disciplinare. Verificarea sesizării se efectuează de către inspectorii-judecători în termen de cel mult 20 de zile lucrătoare de la data înregistrării sesizării. Termenul de verificare a sesizării poate fi prelungit de inspectorul principal cu cel mult 15 zile, la cererea inspectorului-judecător care verifică sesizarea, dacă există motive întemeiate care justifică prelungirea termenului.

Decizia cu privire la respingerea sesizării poate fi contestată de autorul sesizării în completul de examinare a contestațiilor al colegiului disciplinar în decurs de 15 zile de la data recepționării deciziei motivate.

Art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor enumeră în mod exhaustiv faptele/acțiunile, care pot constitui temeii de abateri disciplinare în privința judecătorilor, inclusive cele invocate de petent, art. 4 alin. (1) lit.c),i),p) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului, și anume;

c) acțiunile judecătorului în procesul de înlăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente;

i) încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înlăptuire a justiției;

p) alte fapte care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției în așa măsură încât se afectează încrederea în justiție, comise în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în afara acestora, care, după gravitatea lor, nu pot fi calificate doar ca încălcări ale Codului de etică și conduită profesională a judecătorilor.

Examinând temeiurile expuse în sesizare pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Lavric Larisa, prin prisma normelor legale aplicabile, consider necesar de a respinge sesizarea ca neîntemeiată, din următoarele motive.

Verificând argumentele expuse în sesizare coroborate cu opinia scrisă a judecătorului, consider că în acțiunile judecătorului sesizat nu există fapte care ar face referință la abaterile prevăzute de art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și, ca urmare, acțiunile invocate în sesizare nu cad sub incidența de abateri disciplinare prevăzute de lit.c),i),p) din lege.

Cu referire la temeiurile invocate din lege urmează de menționat următoarele. În primul rând, potrivit principiilor generale nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

Consiliul Superior al Magistraturii este organ de autoadministrare judecătorească, nu are competențe jurisdicționale și nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor judecate de instanțele competente, să se expună și/sau să aprecieze legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești.

În caz contrar, dacă Inspekția Judiciară, ca organ din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii s-ar expune în privința încălcărilor invocate în sesizare, dând o apreciere probelor din dosar și a legalității hotărârii, corectitudinii aplicării legislației, etc., aceasta ar constitui o imixtiune gravă în înlăptuirea justiției, prin aceasta arogându-și atribuțiile organului de înlăptuire a justiției.

În al doilea rând, Curtea Constituțională prin p. 31 din hotărârea nr. 9 din 28.06.2012, a subliniat, făcând referire și la alte hotărâri ale sale anterioare, că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite.

Într-o altă hotărâre a sa nr. 28 din 14.12.2010 Curtea Constituțională a constatat că un judecător nu poate fi tras la răspundere disciplinară numai pentru interpretarea neuniformă a legislației, prin aceasta fiind încălcate drepturile judecătorului de a gândi liber, de a trata legea diferit, deoarece judecătorul are obligația de a se conduce de normele de drept, determinând mai întâi de toate legalitatea actului juridic, în baza căruia se va rezolva litigiul.

În același context, în temeiul Avizului nr.3 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) și altor acte normative, doar instanța de judecată poate aprecia dacă judecătorul a aplicat neuniform legislația în mod intenționat sau din neglijență gravă și că pentru a aprecia acțiunile judecătorului privind interpretarea sau aplicarea neuniformă a legislației, trebuie să se țină cont și de raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit și că doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul, intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legislația. sancțiunea disciplinară va fi aplicată judecătorului.

În conformitate cu p. 7.3 din aceeași hotărâre a Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010, controlul legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale.

Prin urmare, faptele invocate în sesizare pot fi apreciate ca aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință sau aplicarea repetată din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare uniforme, doar de către instanța de judecată ierarhic superioară și, în speță, nu pot face referință la abaterile prevăzute de art.4 din legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Ca urmare, dezacordul autoarului sesizării, ca parte într-un proces, cu soluția adoptată de prima instanță, nu este argumentată pe un act de justiție a unei instanței ierarhic superioare, prin care să fi fost constatat faptul că instanța de judecată la examinarea cauzei a aplicat intenționat sau din neglijență gravă legislația contrar practicii judiciare uniforme. În contextul expus nu pot fi încadrate acțiunile judecătorului vizat în sesizare pe temeiul prevăzut de lit.c), i) p) din lege. Nu pot fi încadrate aceste acțiuni nici în temeiul prevăzut de lit. i), art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor ca încălcare a normelor imperative ale legislației în procesul de înlăptuire a justiției.

Normele imperative sînt acelea, care impun o anumită conduită, de la care ele nu pot deroga, adică nu pot fi stabilite alte reguli pentru raportul lor juridic decît cele impuse.

Prin normele imperative se poate cere săvârșirea unei acțiuni sau abținerea de la săvârșirea unei acțiuni, prin obligarea la un comportament de la care subiecții de drept nu se pot abate.

Astfel, normele de drept imperative sînt acelea care impun subiectelor de drept o acțiune sau le obligă la o abstențiune, care stabilesc o conduită univocă și strict determinată la care subiectul de drept este obligat sau care îi este interzisă subiectului de drept și care, sub sancțiune, nu permit să se deroge de la ele sau să nu se aplice.

Atît din conținutul sesizării cît și din hotărîrea adoptată de prima instanță nu rezultă încălcarea cărorva norme imperative, iar aplicarea legii la litigiul examinat nu constituie o încălcare a normelor imperative în procesul de înlăptuire a justiției.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea cu privire la statutul judecătorului judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără nici un fel de

restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Potrivit art. 19 alin. (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în îndeplinirea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal.

Prin prisma celor expuse, consider că faptele expuse în sesizare, nu întrunesc condițiile și nu fac parte din lista abaterilor disciplinare, prevăzute de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, de aceea sesizarea este vădit neîntemeiată.

Relevant este de menționat, că pentru a fi angajată răspunderea disciplinară prin prisma prevederilor Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, urmează a fi constatat, că au fost afectate drepturile autorului sesizării. La caz, acest fapt nu a fost reținut din cele expuse în sesizare.

Potrivit prevederilor art. 3 din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la atragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor, *judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege, încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art.4.*

Astfel, că potrivit sensului legii, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar în cazul în care, în urma verificării argumentelor sesizării, s-a constatat existența circumstanțelor de fapt și de drept care stabilesc faptul comiterii unei abateri disciplinare de către judecător.

Pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă în acțiunile judecătorului sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia: latura obiectivă și subiectivă, în lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu există și în aceste condiții nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Ca rezultat al verificării argumentelor expuse în sesizare, din probele administrate se constată că, faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare, nefiind stabilite careva temeieri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către judecătorul Lavric Larisa a abaterilor disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform prevederilor art. 4 alin. (1) lit. c),i),p) ale Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, motiv din care sesizarea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Argumentele contestației

Nefiind de acord cu decizia Inspecției Judiciare, petiționarii au depus contestație împotriva acesteia.

În contestația depusă aceasta, nu aduce la cunoștință careva informații noi cu privire la acțiunile judecătorilor vizați, ci prezintă argumente suplimentare în vederea demonstrării dezacordului cu hotărârea emisă.

Aprecierea Completului de Examinare a Contestațiilor

Potrivit legislației, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar în cazul în care în rezultatul verificărilor argumentelor sesizării, s-a constatat existența circumstanțelor de fapt și de drept care stabilesc faptul comiterii abaterii disciplinare de către judecător.

Pentru a reține săvârșirea unei abateri disciplinare, necesită stabilit dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă în acțiunile judecătorului sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, inclusiv în special latura obiectivă și subiectivă, iar în lipsa unui dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu există și nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

În conformitate cu art.114, 115 alin.(1) din Constituția RM, justiția se desfășoară în numele legii numai de instanțele judecătorești, prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile apel și prin judecătorii.

Potrivit art.1 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, *judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial, acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.*

Potrivit principiilor generale ale dreptului, nimeni în afara instanțelor judecătorești în ordinea și procedura stabilită de lege, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise. Expunerea asupra legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești, se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare.

Independența judecătorului impune și condiția protejării lui de orice influențe, amenințări, să beneficieze de libertate profesională în interpretarea legii, în evaluarea faptelor și aprecierea probelor în fiecare caz individual, dar nu în dependență de alți factori, de presiuni, diverse critici, etc.

În exercitarea atribuțiilor judecătorii beneficiază de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință.

Remediul legal pentru corectarea unor posibile erori judiciare, constă în exercitarea căilor de atac stabilite de lege.

Interpretarea normelor de drept și coroborarea probelor administrate, reprezintă elemente ale unor operațiuni ale raționalității și logicii juridice pentru determinarea conținutului și a înțelesului sensul acestor norme. Coroborarea probelor reprezintă procesul de evaluare și apreciere a lor, în urma căror judecătorul stabilește situația de fapt și determină în care anume reglementări prin normele de drept se încadrează.

Tot în acest sens, judecătorul în procesul judecării cauzei trebuie să decidă liber, fără influență, presiune sau amenințare, iar concluziile, opinia care și-o formează la efectuarea justiției nu poate fi cenzurată, decât în ordinea căilor de atac ordinare și/sau extraordinare prevăzute de lege, dar nicidecum nu în cadrul unei verificări disciplinare.

Expunerea de oricine, cu referire la o cauză concretă judecată, a unei alte interpretări contrare celei din actul judecătoresc de dispoziție cu caracter irevocabil pronunțat în această cauză, în lipsa unor anumite condiții prevăzute de lege, constituie o nesocotire a principiilor constituționale privitor la independența judecătorului și supunerea hotărârilor judecătorești doar controlului judiciar, sunt acțiuni care nu poate fi admise în nici o formă și mod dacă denotă lipsă de considerație față de judecată și hotărârea judecătorească irevocabilă.

CSM nu este instanța judecătorească și nu are competența legală de a se implica în procesul de judecare a cauzelor pe rolul instanțelor judecătorești, de a se expune asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise în cauzele judecate. În caz contrar, intervenirea în examinarea cauzei, expunerea în privința hotărârii adoptate, aprecierea probelor din dosar și a legalității actelor judecătorești adoptate, verificarea corectitudinii aplicării legislației, etc., ar constitui o imixtiune gravă în desfășurarea justiției și atribuire a competențelor instanței de judecată la desfășurarea justiției, ce nu se admite.

În atare circumstanțe, în rezultatul verificării sesizării s-a constatat că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterilor disciplinare și constituie temei pentru respingerea sesizării ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 18, 27-29 din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Completul de Examinare a Contestațiilor al Colegiului Disciplinar,

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se respinge ca neîntemeiată contestația cet. Răzeșu Nicolae și a avocatului Brînză Victor împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 1248s-1777p/m din 07 decembrie 2021, emise pe marginea sesizărilor depuse la 21 octombrie 2021 și 27 octombrie 2021 asupra acțiunilor judecătorului Lavric Larisa de la Judecătoria Chișinău (sediul Centru).

2. Hotărârea este definitivă.

3. Hotărârea se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președinte

/semnătura/

Igor Mânăscurtă

Membrii

/semnătura/

Iurie Cotruță

/semnătura/

Angela Otean